

ført, idet der er foretaget forskellige Dispositioner, som er direkte i Modstrid med Lovens Ord. Jeg hentyder til Bankens Ledelse, dens Direktionsforhold, og jeg vil her nævne Spørgsmaalet om Offentliggørelse af Forhørene. Det var Rigsdagens Opfattelse ifølge de Bestemmelser, som blev vedtaget indenfor Udvalget, at de Forhør, der skulde finde Sted, ikke skulde være offentlige; og i Lovens Ordlyd blev det udtrykkelig sagt, at intet Medlem af den gamle Direktion skulde gaa ind i den nye. Paa disse to Punkter er den højtærede Regering direkte gaaet mod Lovens Ord. Og naar det er saaledes med Hensyn til, hvad der indeholdes i den nuværende Lovs klare Ord, da har jeg heller ingen Tillid til, at den højtærede Finansminister vil gennemføre den her foreslaaede Lov paa anden Maade. Jeg reserverer mig altsaa min Stilling, jeg forbeholder mig eventuelt at gaa imod dette Lovforslag under den nuværende højtærede Finansministers Ledelse.

Handelsministeren (Jørgen Christensen): Jeg takker de ærede Ordførere for den forstaaende, om ikke just begejstrede Modtagelse, Lovforslaget har faaet. Jeg takker især Ordføreren for Venstre, det ærede Medlem Hr. Martin Hansen, og Ordføreren for det konservative Folkeparti, det ærede Medlem Hr. Pitzner, ligeledes Ordføreren for det frisindede Landsparti, det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen, og Ordføreren for Erhvervspartiet, det ærede Medlem Hr. Kayser; men jeg takker samtlige Ordførere, fordi de har holdt sig til den saglige Side af Sagen, det gælder dem alle uden Undtagelse. Jeg takker for denne Forstaaelse.

Dernæst skal jeg fremsætte nogle ganske korte Bemærkninger. Jeg skal sige — det kan være Svar til flere af dem, der har talt —, at vi fra Ministeriets Side har bestræbt os for at fremkalde saa grundige og paalidelige Oplysninger, som det har været muligt; og jeg kan sige ubetinget, at fra alle Sider og ved alle Lejligheder, hvor der har været Tale om at komme til Bunds i Landmandsbankens Sager, har der fra alle dem, som endnu har haft med Opgørelsen at gøre, kun gjort sig een Opfattelse gældende, og det har været den, at man uden andre Hensyn end netop det at finde det rigtige har søgt at gøre Opgørelsen saa paalidelig og grundig som muligt. Og man har ikke Grund til at tvivle om, at de Folk, som er sat i Spidsen for Landmandsbanken, i Direktionen og Bankraadet, og som jo ikke har nogen som helst For-

bindelse med Fortiden — de blev netop indvalgt med den Opgave at komme til Bunds og skabe Klarhed og hidføre Forandring i den hidtidige Ledelse —, er baade kyndige og samvittighedsfulde, og de har altsaa foretaget dette grundige og kritiske Eftersyn. Jeg ved ikke rigtig, paa hvilken Maade man skal opgøre en Banks Affærer, naar man ikke vil anerkende den Maade, det her er gjort paa. Man har fra Ministeriets Side fremsendt Oplysningerne i den Form, man har faaet dem, og de er baade fyldige og klare. Man har ikke paa noget Punkt søgt at skjule noget, ud fra den Opfattelse, at man efter alt, hvad der er passeret, nu ønsker fuld Klarhed og ønsker at lægge hele Sagen frem for den høje Rigsdag, der er den kompetente Forsamling til at afgøre, hvad der skal foretages. Blandt alle de Punkter, der har været fremdraget, hvor der skulde mangle Oplysninger, har der kun været nævnt enkelte større Poster, og de er af den Art, at ingen i Dag med fuld Nøjagtighed kan afgøre Værdien af dem; men man har gjort det saa godt, man har kunnet, og man har fremstillet Sagen rent og klart uden nogen som helst Skjulning af de Forhold, der hæfter sig ved disse Sager.

Det ærede Medlem Hr. Hauge var inde paa, at det nuværende Samfund er raad- dent, tror jeg, eller at det i hvert Fald ikke er, som det skal være, naar det gaar i Brechen for en Forretning som den, Landmandsbanken her har drevet. Dertil vil jeg sige, at det borgerlige Samfund i al Almindelighed langt fra billiger, hvad der er sket i denne Affære, og det er sikkert ud fra den Opfattelse med stor Overvindelse, at man gaar til at støtte Landmandsbanken. Og i hvert Fald dem, der har været Spillere i høj Grad og har indladt sig paa vovelige Foretagender, ønsker man ikke at støtte; man kan absolut ikke med Sandhed sige, at den Slags Ting er noget, man fra borgerlig Side i al Almindelighed støtter, tværtimod. Nej, det, der er god Regel der, er, at man er flittig og dygtig og passer sit og ikke indlader sig paa saadant noget. Jeg er ganske overbevist om, at den Stamme, som har valgt Repræsentanterne for de borgerlige Partier, ikke billiger, hvad her er sket, og mange af dem vil ikke være glade ved, at man, tvunget af Nødvendigheden, maa støtte Landmandsbanken, fordi der staar saa store Interesser paa Spil, at man ikke vil lade dem glide med i Grøften. Man vil nu rette sine Bestræbelser paa,